

Майно товарної біржі формується за рахунок: пайових, вступних та періодичних внесків; надходжень від біржових операцій та надання послуг підрозділами біржі; штрафів за порушення статуту товарної біржі та правил біржової торгівлі; інших грошових надходжень, що не суперечать чинному законодавству. Майно біржі належить їй на праві власності.

Порядок використання майна товарної біржі визначається загальними зборами її членів. Головним принципом визначення можливості використовувати те або інше лжепело для формування майна товарної біржі є відсутність протипіччя вимогам законодавства. У всіх інших випадках використання надходжень із даного джерела є правомірним.

Держава гарантує захист майнових прав засновників товарної біржі. Вилучення майна біржі не допускається, крім випадків, передбачених законом. Збитки, завдані товарній біржі внаслідок порушення її майнових прав, незаконного втручання в діяльність, відшкодовуються у встановленому порядку.

Правовий режим майна товарної біржі як суб'єкта господарювання визначається загальними положеннями розділу 3 ГК України й розділом 5 Закону.

Відповідно до законодавства товарна біржа як юридична особа має відособлене майно, що належить на праві власності. Товарна біржа як суб'єкт господарювання, що здійснює господарську діяльність, на основі права власності за своїм розсудом одноосібно або разом з іншими суб'єктами володіє, користується й розпоряджається належній біржі майном, у тому числі має право надавати це майно іншим суб'єктам для використання його на основі різних форм правового режиму майна.

Тому потрібно вдосконалити нормативно-правову базу регулювання діяльності товарних бірж, а саме з боку, захисту майнових прав, оскільки це має велике значення у діяльності.

Непогано. Міністерство економічного розвитку й торгівлі ініціює вдосконалення законодавчої бази біржового ринку шляхом прийняття закону про товарні біржі. Експерти міністерства стверджують, що далі затягувати із прийняттям такого закону неможливо, адже Україна - практично єдина країна, у якій немає державного регулювання біржового товарного ринку.

За статистикою, в Україні більш як 500 товарних бірж. У повідомленні зазначається, що більшість функцій, які сьогодні виконуються біржами у світі, в Україні навіть не зафіксовані в законі «Про товарну біржу», що розроблявся й приймався на початку 1990-х.

Перший і головний борг товарної біржі - гарантувати виконання укладених на ній угод. Ця норма з'явиться лише тоді, якщо буде прийнятий новий законопроект, у якому передбачено обов'язок біржі розробляти механізми й схеми, що гарантують виконання зобов'язань за контрактами.

Друга функція - моніторинг поточних цін. Саме товарні біржі забезпечують ринкову систему моніторингу поточного курсу на товарну продукцію.

ЗАХИСТ ПРАВ СУБ'ЄКТІВ ВАЛЮТНОГО РИНКУ В УКРАЇНІ

Сердюк Ю.Р., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри господарсько-правових дисциплін ННІПП НАВС Котирло О.О.

Держава забезпечує захист прав і законних інтересів суб'єктів господарювання та споживачів. Причому згідно з частиною 4 ст. 13 Конституції України, такий захист поширюється на всіх суб'єктів господарювання.

Необхідність захисту суб'єктивного права, інтересу виникає передусім у зв'язку з протиправною поведінкою. Однак захист може відбутися і у разі загрози порушення права у майбутньому, що не завжди може розглядатися протиправною поведінкою. Загроза може виникнути через дії носія права, наприклад, у зв'язку з втратою відповідного документа. Захист допускається і у разі порушення інтересу не протиправною поведінкою. Особа може звернутися до суду з заявою про захист і у разі колізії між її інтересами та інтересами

інших учасників правовідношення, причому навіть тоді, коли поведінка кожного з них є право згідною.

Досить часто різне розуміння інтересів контрагентів призводить до виникнення спору між ними. Як правило, в такій ситуації щонайменше одна із сторін зобов'язання вважає свої права порушеними. В цьому разі, розв'язання такого спору може бути передане або до спеціально уповноваженого владного органу, або ж до органу, який обрали сторони для себе самостійно.

В умовах валютного ринку під захистом прав суб'єктів господарювання розуміють систему заходів (форм і способів діяльності), які здійснюються відповідно до закону як суб'єктом господарювання самостійно, так і через уповноважених осіб, і спрямовані на запобігання й усунення погроз порушення прав відповідних суб'єктів, усунення перешкод здійснення цих прав, відновлення порушених прав і правового статусу та залучення порушників до відповідальності.

Захист прав суб'єктів господарювання передбачає господарське законодавство, яке визначає, що держава забезпечує захист прав суб'єктів господарювання, де вони мають право захищати свої права.

Державні гарантії прав та інтересів суб'єктів господарювання можна поділити на загальні та майнові. Загальні полягають у тому, що держава гарантує суб'єктам господарювання, незалежно від обраних ними організаційно-правових форм господарської діяльності та форм власності, однакові права і створює рівні можливості для доступу до матеріально-технічних, фінансових, інформаційних, природних та інших ресурсів. Разом із тим, забезпечення матеріально-технічними ресурсами, розподіленими централізовано державою, здійснюється за умови виконання підприємством робіт і поставок для державних потреб.

Також слід зауважити, що гарантії держави направлені на захист прав та інтересів суб'єктів господарювання не тільки від неправомірних дій юридичних чи фізичних осіб, а й від таких дій самої держави.

Саме тому право на захист є складною матеріально-процесуальною категорією. Право на захист - це передбачена законодавством можливість уповноваженої особи самостійно застосовувати дозволені або санкціоновані законом юридичні засоби впливу на порушника або звернутися до відповідного юрисдикційного органу з вимогою спонукати порушника до певної поведінки.

Найбільш важливою формою захисту є право на звернення за судовим захистом. Носієм цього права є кожен учасник правовідношення, будь-яка заінтересована особа. Його зміст складає не тільки право подання до суду позову чи заяви (скарги), але і можливість подання зустрічного позову чи заперечення проти позову.

ЗЛОЧИНИ У БАНКІВСЬКІЙ СФЕРІ ЯК ЗАГРОЗА КОНСТИТУЦІЙНИМ ПРАВАМ І СВОБОДАМ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ

Пустовіdkо А.Л., студент юридично-психологічного факультету ННІЗН НАВС

Фінансово-кредитна система – наріжний камінь економіки будь-якої держави. Вона повинна забезпечувати грошовий обіг, кредитування і в остаточному покликана підтримувати існування самої держави. Будь які кризи чи коливання в цій сфері призводять до негативних наслідків політичних потрясінь та поств соціальної напруги в суспільстві. Банківська система покликана служити стабілізацією господарських процесів за рахунок здійснення міжрегіонального і міжгалузевого перерозподілу грошового капіталу. Також можна впевнено стверджувати що стабільність вітчизняної банківської системи є важливою запорукою утвердження та гарантування конституційних прав і свобод людини в Україні.

Водночас саме банківська сфера привертає пильну увагу злочинних угруповань та ділків «тіньової економіки». Їх протиправна діяльність полягає насамперед у тому, щоб знайти незаконний, але прибутковий для злочинців спосіб виведення грошових коштів за кордон або їх переведення в готівку в